

Skrevet i bussen, på vej hjem fra Jugoslavien.

Fredag d.17/7-1987.

Mel: Skolemesterens sang

Det går atter hjemad imod Køge by,
hjem til byen, som for folkedans har ry,
vi har haft en dejlig tur til "Jugoland"
vi det næsten ej beskrive kan.

Som chauffør har Sonny klaret alt med glans,
mon vi ser ham næste år til folkedans?
eller vil du hel're med i vores kor?
du ku' sikkert bli' en god tenor.

Til vor rejseleder tak vi sige vil,
du har brugt en masse tid og kræfter til
at tilrettelægge denne tur så fin,
Britta måtte savne manden sin.

Anne, du har også haft en del besvær,
med de tre programmer, som vi skulle lær'
håber ikke vi har gjort dig gram i hu,
for vi gjorde alle, hvad vi ku'.

Vores spillemænd vi ikke glemme må,
uden jer det ikke går - må I forstå,
Per og Alex på "fiolen" gi'r den gas,
alt mens Thorvald spiller på sin bas.

John på klarinetten har vi også med,
og han synger for os, mens vi kør' afsted,
efter turen her, han den på fløjte gi'r,
hvad monstro for ham det næste bli'r ?

Michael passer baren her i vores bus,
Tuborg - Carlsberg - og en enkelt lille sjus,
men en Hof af ham man ikke købe kan,
nu på det han fået har forstand.

Men de varme ting, han ikke bære må,
det har Bente derimod - helt foden på,
ind imellem gi'r hun zoneterapi,
mon den pige aldrig holder fri?

Nu jeg slutter sangen med at sige tak,
vi er allesammen faldet godt i "hak"
til de unge er vi "bedstemor og -far",
vi et venskab alle sluttet har.